

***Nicht das, was einer niederlegt,
nur was dabei sein Herz bewegt,
nur was er fühlt bei jedem Stück,
das ist das wahre Jägersglück.***

In liefdevolle herinnering aan

Bert Visschedijk

Bert werd geboren op 11 december 1984 als 2e zoon van Bernadette en André aan de Begoniastraat in Denekamp.

De eerste jaren van Bert waren moeilijk, omdat hij vaak zo'n jeuk had en 's nachts wakker werd, later bleek hij allergisch te zijn voor veel stofjes.

Bertje bleek een watervlug ventje te zijn. Met zijn gele driewieler was hij het gevaar van de buurt. Op pakjesavond kon de zwarte piet van de overkant van het schoolplein niet zo snel zijn of Bertje stond al bij de voordeur.

Ondertussen ging Bert bij de scouting, zwemmen en ontwikkelde zich steeds meer als een buitenkind in de natuur. Hij ging nachtvisser bij de ijsbaan en vroeg de rattenvanger of hij dat mooie dier (een dode bisamrat) mee mocht nemen op de fiets om op school te laten zien. Buurman Busscher was jager en nadat Joost en Bert hadden laten zien dat ze over een sloot konden springen, mochten ze mee als klopper met een jachtpartij en zo werden ze allebei besmet met het jachtvirus.

Na de HAVO, was hogeschool Larenstein in Velp afdeling Bosbouw en Milieu zijn grote wens. Het studentenleven beperkte zich tot

maximaal 4 dagen in Velp en voor de rest van de week snel weer terug naar Twente.

Hij bleef zijn waterpoloclub en vriendengroep trouw en kwam dan ook na zijn afstuderen weer terug in Denekamp.

Er bleek een vacature te zijn bij de provincie Overijssel te Zwolle. Precies wat hij zocht op zijn vakgebied en met een werkterrein in Twente en de kop van Overijssel.

Hij bleef de altijd vrolijke jongensachtige vrijgezel, hield van gezelligheid, Sinterklaas vieren met de meest fantastische surprises en geen kerstdiner was compleet zonder Viennetta.

Bert ging op zoek naar een eigen stekje en kreeg een plekje aan de Veldkampsweg. Bert wist precies hoe het moest worden....., maar met zijn eigen linkerhandjes kwam hij niet ver. Met behulp van vrienden en familie werd het echt zijn eigen plekje.

Tijdens een vriendenfeestje kwam hij Marlies tegen in Zuidlaren. Hij was ontzettend blij met haar en probeerde op allerlei manieren Marlies voor zich te winnen. Samen reeën bekijken op de hoogzit, picknicken op de mooiste plekjes; de toekomst lachte hen toe.

En toen...afgelopen woensdagavond, van 25 op 26 juni 2014 kwam er ineens een abrupt einde aan zijn veelbelovende, jonge leven.

Bert, jij zult altijd in onze herinnering blijven als die altijd vriendelijke, goedgehumeurde jongen.

Bert bedankt!